

Publicerad 2011-07-14 17:44 av Ingmar Hård

kor kan dansa, visste du det

"Kor kan ju dansa! Visste du redan det!" sa min hustru upprymt, när vi just hade upplevt detta förunderliga: kalvar och kor kan dansa!

"Ser du! De dansar!"

Jag, skeppare och klarinettist, hade just levererat en liten aftonkonsert från förskeppsdäck i en sällsam solnedgångskväll, då vi hundra meter från land låg för ankar. Vinden hade somnat. Solen lekte kudde med några ljusa moln.

Klarinetten sjöng "The midnight sun will never set". Klarinetten smekte Taubes "Nocturne".

Och ner från betesmarken, ner till stranden, kom hela flocken av kalvar och kor. Långhorniga, långhåriga stod de tätt samman med mularna liksom nyfiket lyftade i riktning mot spelemannen där ute i deras vik.

Försiktigt, långsamt vadade nu djuren ut på ebbstranden, fortfarande med intresset vänt mot denne Pan, denne musikanter i aftontimmen.

"Om jag nu", tänkte denne Pan, "om jag nu skulle ändra karaktären på musiken. Vad kan hända då?"

Och efter några snabba stamp med foten mot däck skickade han "Wild Cat Blues" ut över stillheten.

Det gick omedelbart som en chock genom komenigheten. Kalvarna började kesa iväg i ystra språng med svansarna i vädret, först i leran utmed stranden, sedan ganska brant upp för en blodnäveprydd slänt. Och korna kom efter helt i samma stil. Torvorna rök.

Häpna fick vi alltså se ett tjugofemtal granna djur liksom av glädje, liksom fnissande, dundra upp för en blomsteräng.

"Så sällsamt!" sa klarinettisten.

"Så lyckligt!" sa hans hustru. "Vilken kväll!"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten